

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मा सम्बुद्धस्स

आनन्दकृष्णि

विषय सूची

१. बुद्धवचनामृत		१
२. बुद्ध धर्ममा व्यावहारिकता	-सुश्री ताराशोभा राजकर्नीकार	२
३. आजको विहान	-सुश्री विणादेवी श्रेष्ठ, रिडीबजार	५
४. "नुगः" पुस्तकबाट - उपेक्षा-विजय	-अ० केशरी	६
५. बाँला	-सुरेन्द्र शाक्य	७
६. बसं बौद्ध तीर्थयात्रा	-भिक्षु अश्वघोष	८
७. A Teaching for our Time	-By Bhikkhu Soma Srilanka	११
८. बौद्ध गतिविधि		१३

(आनन्दकुटी विहार गुठीको मासिक मुख-पत्र)

फागुण

वर्ष-१

अंक-११

ने० सं० १०६४

ह० सं० १६७४

वार्षिक ५।-

यो अंकको

-१५०

“आनन्द भूमिको नियम”

- १) “आनन्द भूमि” आनन्दकुटी विहार गुठीको मासिक मुख-पत्र हो । ‘आनन्द भूमि’ प्रत्येक पूर्णिमामा निस्कन्छ ।
- २) यसको वार्षिक चन्दा रु. ५।- अर्ध वार्षिक रु. ३।- एक प्रतिको पचास पैसा जुन महीनामा पनि ग्राहक वन्न सकिन्छ ।
- ३) बुद्ध-धर्म सम्बन्धी लेख मात्र यसमा छापिने छ ।
- ४) कुनै लेखकद्वारा प्रकट भएको विचारको उत्तरदायी सम्पादक मण्डल हुने छैन ।
- ५) प्रबन्ध सम्बन्धी पत्रव्यवहार र चन्दा व्यवस्थापकको नाममा पठाउनु पर्छ । पत्र व्यवहार गर्दा खेरि आफ्नो ग्राहक संख्या, पूरा नाम र ठेगाना राम्रोसित लेखी पठाउनु पर्छ ।
- ६) पत्रिका नलिने भएको खण्डमा वा आफ्नो ठेगाना हेरफेर गर्नु परेमा एक महीना अगाडि नै व्यवस्थापकलाई सूचना दिइनु पर्छ ।
- ७) कुनै पनि रचना प्रकाशित गर्ने वा नगर्ने अधिकार सम्पादक मण्डल मै रहनेछ ।

आनन्द भूमि कार्यालय
आनन्दकुटी, स्वयम्भू, काठमाडौं ।

अर्को पनि निस्कयो ! के ? बुद्धकालीन परिव्राजक

भिक्षु अमृतानन्द महास्थविरको कृति

बुद्धकालीन ब्राह्मण	४०० भन्दा बढी पृष्ठको रु. ७।- मात्र
बुद्धकालीन गृहस्थीहरू	५०० भन्दा बढी पृष्ठको रु. ८।- मात्र
बुद्धकालीन राजपरिवार	६०० भन्दा बढी पृष्ठको रु. १०।- मात्र
बुद्धकालीन महिलाहरू	५०० भन्दा बढी पृष्ठको रु. ८।- पछि
बुद्धकालीन परिव्राजकहरू	७५० पृष्ठको रु. १६।- मात्र

प्राप्तिथान :—

आनन्दकुटी, स्वयम्भू
मुनिविहार, भक्तपुर
भक्त पुस्तक भण्डार, तीनधारा बनेपा

श्रीधः विहार, काठमाडौं
धर्मकीर्ति विहार, नघलटोल
हेराकाजी सुइका, ल० पु०

“चरथ भिक्खवे चारिकं बहुजनहिताय बहुजनसुखाय लोकानुकम्पाय अत्थाय हिताय सुखाय देवमनुस्सानं । देसेथ भिक्खवे धम्मं आदिकल्याणं मज्जेकल्याणं सात्थं सब्यञ्जनं केवल परिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेथ ।”

(महावग्ग-विनयपिटक)

भिक्षुहरू ! बहुजन हितको लागि, बहुजन सुखको लागि, विश्वमाथि दयाको लागि, देव र मनुष्यहरूको हित, सुख र कामको लागि घुम । भिक्षुहरू ! आरम्भ, मध्य र अन्त समयसम्म कल्याण हुने धर्मको अर्थ र भाव सहित उपदेश दिएर सम्पूर्ण परिशुद्ध ब्रह्मचर्य (धर्म) को प्रकाश पार ।

सम्पादक मंडल—

भिक्षु अश्वघोष, श्री वदुकृष्ण, 'भूषण' श्री न्हुल्लेवहादुर वज्राचार्य

वर्ष १	आनन्द कुटी	फागुण २०३० बुद्ध सम्वत् २५१७	स्वयम्भू	अंक ११
--------	------------	---------------------------------	----------	--------

बुद्धवचनमृत—

म तिमोहरूसंग भन्दछु कि संस्कार अर्थात् कृत वस्तु (सृष्टि गरिएका) नाशवान् छन्, अतः सावधानी साथ जीवनको लक्षलाई सम्पादन (पूरा गर्नु) गर ।

मेरो परिनिर्वाण (मृत्यु) पछि मेरो शरीरको पूजा गर्नेतिर मात्र नलागनु । मैले तिमोहरूलाई जुन सत्मार्ग भनी सुनाएको छु, त्यसै अनुसार हिडने प्रयत्न गर्नु ।

(महापरिनिब्बान सुत्त)

बुद्ध धर्ममा व्यावहारिकता

- सुश्री ताराशोभा राजकर्णीकार
बी. ए.

अग्धविश्वास, रूढीवादी परंपरा, मिथ्याधारण, जातीय अभिमानलाई अन्त गरी, कर्म र कर्मफलमा विश्वास गराउने न्याय, दया करुणा, अहिंसा जस्ता मानवीय गुणको अभिवृद्धि गराउने, कामतृष्णा, भवतृष्णा, विभवतृष्णा जस्तो दुःखको मूलकारण निरोध गर्न सक्ने आर्य मार्गको निर्देशन गरिएको धर्म नै बौद्ध धर्म हो। संसारिक दुःख र कष्टबाट अवकाश पाउने परम सुख शान्तिको अखडा निर्वाणलाई अवबोध गराउनु बौद्ध धर्मको मूल उद्देश्य हो। निर्वाणको लक्ष प्राप्त गराउनमा मात्र यो धर्म सीमित छैन। सुखमय, शान्तिमय, कल्याणकारी शोषण विहीन संघर्ष रहित परिवार एवं समाजको सृजना गर्नु परेको अर्को मुख्य उद्देश्य हो।

आजभन्दा २५०० सय वर्ष अगाडि नेपाल आमाको सुपुत्र विश्वगुरु गौतमबुद्धको अथक प्रयासबाट उत्पन्न भएको बौद्ध धर्म अद्यापि त्यतिकै जनजीवनोपयोगी छ जति उसबेलाको समाजमा थियो। बुद्ध धर्मले शील (सदाचार) नैतिकता, कर्तव्य परायणको शिक्षा दिन्छ जुन मानवीय गुणलाई बचाएर राख्ने प्रमुख साधन हो।

बौद्ध धर्मले केवल मोक्षको मार्ग मात्र निर्देशन गरेको छैन व्यावहारिक जीवनलाई कल्याणकारी, मंगलमय

बनाउने नियम आचरणहरूको पनि प्रतिपादन गरेको छ। गृहस्थीहरूले आफ्नो दैनिक जीवनमा अपनाउनु पर्ने विभिन्न किसिमका कर्तव्यहरू बुद्धले छुट्टै उल्लेख गर्नु भएको छ जसलाई गृहविनय भनिन्छ। आमा-बाबुप्रति पुत्र पुत्रीको कर्तव्य, छोरा छोरीप्रति माता पिताको कर्तव्य, स्त्रीप्रति पुरुषको, पतिप्रति पत्निको, गुरुप्रति शिष्य, शिष्यप्रति गुरुको कर्तव्यको पूरा वर्णन यस ग्रन्थमा उल्लेख गरिएको छ। यी कर्तव्यहरूलाई हामीले आफ्नो जीवनमा पालना गर्न सक्थौं भने निश्चय नै हाम्रो जीवन सुखमय बन्ने छ।

“धरयति धर्मं” धर्मको अर्थ नै धारणा गर्नु अर्थात् सदाचारमा रहनु हो। पुत्र पुत्रीको भरण पोषण गर्नु आमा-बाबुको सेवागर्नु, आदरणीय व्यक्तिको कदर गर्नु, दुःखी, दरीद्रि असहाय रोगी, वृद्धको सेवागर्नु, श्रमणहरूलाई दान दिनु तथा मान गर्नु, सबैसित प्रियवचनले बोल्नु जस्ता सबै धर्मका अङ्गहरू हुन्। गृह बन्धनबाट अल्लगिएर शून्यागार, रुखमुनि बस्ने भिक्षुहरूले मात्र बौद्ध धर्म पालन गर्ने सक्छन् नकि गृहस्थीहरूले भन्ने कुरो होइन। धार्मिक जीवन यापन गर्ने ग्राहस्थी जीवनमा अनेक समस्या कठिनाइ बाधाहरू आइ पर्छन्। यो निर्विवाद सत्य तथा तथ्य हो। तर गृहस्थी जीवनमा बसेर पनि दान, शील,

भावना, बौद्ध धर्मको मूल सिद्धान्तलाई दैनिक जीवनमा विशुद्ध रूपले पालन गरी मार्ग फललाई साक्षात्कार गर्ने सफलभूत भएका कयौं बौद्ध उपासक उपासिकाहरूको वर्णन बौद्ध वाङ्मयमा नपाइने होइन । उदाहरणको लागि हामी चित्र गृहपति, अनाथपिण्डक महाजन, विशाखा, खेमा महारानी, मल्लिका महारानी इत्यादिलाई लिन सक्छौं ।

संसारमा जति पनि मानिसहरू छन्, तिनिहरूको मानसिक, सामाजिक, आर्थिक राजनैतिकस्थिति समान देखिदैन । कसैलाई हातमुख जोडन मुश्किल छ भने कसैसंग असंख्य सम्पत्ति पनि छन् । कोही बिद्वान, चलाख प्रतिभाशाली छन् भने कोही लाटो र मूर्ख पनि छन्, तर जीवनमा सुख पाउने इच्छा भने समान रूपमा देखा पर्छ । यसैले नै धनीहरू पनि धनको अभिवृद्धि गर्ने भोगविलासका साधन बढाउने इच्छालाई रोक्न नसकी लोभले अन्धा बन्छन् । सीदासादा निर्बलियालाई थिच्छन्, मिच्छन्, शोषण गर्छन् । यसरी मानव मानवको बीच दानवीय व्यवहारको साटो न्याय दया करुणाको मूल फुटाउन बौद्ध धर्मले ठूलो भूमिका तयार पारेको छ । यस धर्मले सुपुस्ता मानिसको विचारलाई घच्च्याउँछ ।

जीवनमा मृत्यु अनिवार्य छ, धन वैभव परिवार सबै अवश्य भावी वियोगका साधन हुन् भन्ने अनित्य ज्ञान दर्शनले अवश्य पनि गरीब असहाय वर्गलाई शोषण गरेर मोटाउन चाहने व्यक्तिको मानसिक स्थितिमा प्रभाव पर्ने छ । उनीहरूमा दुःखीजनको उपकारको निम्ति आफ्नो सम्पत्तिको सदुपयोग गर्ने इच्छा उत्पत्ति हुन्छ । चक्रवर्ति बन्ने अभिलाषा पुरा गर्ने रक्तको खोला बगाउने राजा अशोकको हृदयमा न्याय, दया करुणा अहिंसा जस्ता मानवीय गुणको सृजना गराउनमा बौद्ध धर्मको कम देन

छैन । जसले मानिसको उपकारको निम्ति मात्र होइन पशुहरूको लागि पनि ठाउँ ठाउँमा स्वास्थ्य सेवा केन्द्र खोली तनमनका साथ सेवा गरे । मानिसको हृदयमा कुशल चेतना अभिवृद्धि गरी संघर्ष रहित, शान्तिमय न्यायपूर्ण समाजको सृजना गर्ने कार्यमा बौद्ध धर्मको स्थान महत्वपूर्ण छ ।

धर्मको नाउँमा पशुवध, नरबली गर्ने, न्वाएर मात्र सम्पूर्ण पाप मोचन हुन्छ भन्ने धारणालाई अन्तगरी कर्म र कर्मफलमा हृदय विश्वास गराई यथार्थ विशुद्ध ज्ञानमार्गको माध्यमबाट जीवनमा आध्यात्मिक सुख शान्तिको केन्द्रमा पुऱ्याउन बौद्ध धर्मलाई जति व्यावहारिकतामा ल्याउन आवश्यक छ त्योभन्दा शीत युद्धको तनावपूर्ण वातावरणले मनुष्यलाई भयभीत पारेको आजको भीषण आणविक युगमा आन्तरिक शान्तिको निम्ति बौद्ध धर्मको प्रचार गर्नु परमावश्यक छ । लोभ, ईर्ष्या, वैर (शत्रु) भाव र शोषण नै संघर्ष, कलहको मूल जरो हो । पशुहरूमा प्राकृतिक तवरले हित, अहित, पाप, धर्मको विचार गर्न सक्ने क्षमताको अभावमा बलियाले निर्धोलाई, मान्ने दबाउने प्रवृत्ति हामी पाउछौं । खाने लाउने स्वार्थसिद्धको निम्ति थिच्ने, मिच्ने भोग विलासमा लिप्त हुने जस्ता वनजन्तुहरूमा निहित रहेको गुण मात्र मानिसमा भएर पुग्दैन भन्ने कारण स्पष्ट छ मानिस विवेक विचार बुद्धि भएको, न्याय, अन्याय, पाप पुण्य छुट्याउन सक्ने, लज्जा र भयले बाँधिएको सुख र शान्ति प्रेमी कुनै कुनै धर्मको आधारमा रहेर हृदय पवित्र पार्न चाहने विशेष विवेक शक्तिले युक्त भएको सामाजिक प्राणी हो । यसैले अरुको सुख वैभवमा ईर्ष्याको दृष्टिले हेर्ने होइन बरु आफ्नै सुख सम्झ्ने, अरुको असह्य दुःख वेदनालाई आफ्नै दुःख ठान्ने हृदय हुनु नै मानवको धर्म हो । दुःखी असहायहरूको उपकारार्थ,

समाज, देशको भलाइको निमित्त सक्दो योगदान दिने, सबैसित मेलमिलाप गर्ने स्वभाव मानिसमा हुनु पर्छ । यस मानवी वा कार्य पध्दतिबाट परिवार, समाज मात्र होइन राष्ट्र राष्ट्रमा पनि शान्तिमय वातावरण अटल रहने छ । शान्तिका अग्रदूत गौतम बुध्दको महानवाणि "नहि वेरेन वेरानी सम्मन्तीघ कुदाचनं, अवेरेन च सम्मन्ति एसधम्मो सनन्तनो" अर्थात् रीसले वैरभाव शान्त हुने छैन, प्रेम भावले मात्र वैरभाव शान्त हुन सक्छ वही सनातनदेखि चली आएको धर्म हो भन्ने तथ्यलाई सैध्दान्तिक रूपमा मात्र होइन प्रयोगमा पनि ल्याउनु परेको छ । शत्रुप्रति

अवित द्वेषको हृदयले आत्मीयहरूलाई झै प्रेम एवं करुणा-पूर्वक व्यवहार गर्दा मैत्रीको आनुभावले शत्रुको मनमा उल्लेको रिसको ज्वाला प्रभातको अगाडि अन्धकार टिक्न नसके झै आफसे आफ शान्त हुन्छ ।

व्यवहारिक जनजीवन सुखमयी, कल्याणमयी बनाउन मानिसले दैनिक जीवनमा अपनाउनु पर्ने सबै कर्तव्य, नियम, नीति बौद्ध धर्मले सैध्दान्तिक रूपमा निर्देशन मात्र गरेको छैन व्यावहारिकतामा पनि ल्याउन सफल भएको छ ।

धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठीया आयोजनाय बसद्वारा १५ न्हु बौद्धतीर्थ यात्राया आय व्यय खर्च जानकारीया लागी प्रस्तुत याना च्वना ।

आय ६० म्ह मनूया २००१-	या दरं जम्मा १२०००१-
बसयात वंगु खर्च	४५००१-
दिजेल व मेमेगु खर्च	२२६७१-
वस स्टाफ खर्च	६४७१-
ड्राइवरयात पारितोषिक	५०१-
प्रत्रिकाय विवरण पिकायेत	३६१-
दुहां वोगु	१२०००१-
खर्च जूगु	७५००१-

बाकि दुगु ४५००१- ध्यबा ६० म्हसित म्हर्ति ७५१- लित बियागु जुल ।

धम्मवती

अध्यक्षा

धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठी

श्रीघः नघः काठमाडौं

२४ पौष २०३०

आजको बिहान

- सुश्री विणादेवी श्रेष्ठ
रिडीबजार

आजको कस्तो--
हँसिलो रसिनो बिहान
मुस्कान रूपी हावाले
सुमधुर सुवास फिज्दै
चराहरूले गीत गाउँदै
सूर्यले रातलाई लघाउँदै
बिहानी मुसुकक हास्दै
सुमधुर ध्वनीले भन्दै थियो
आज बुद्ध जन्मेको दिन
कति पवित्र छ आजको दिन
आज बुद्धले ज्ञान प्राप्त गरेको दिन
कति गौरव छ आजको दिन

बुद्ध आज निर्वाण भएको दिन
कतिले श्रद्धाञ्जली अर्पेको दिन
विश्व आज खुशी भइ
उत्सव सबै मनाइ रहेछन्
बुद्धको उपदेशलाई गुहाउँदै छन्
कि हाम्री आमा कस्ती आमा !
विश्वलाई शान्ति दिन
जहाँ बुद्ध जस्ता विश्वप्रेमी जन्माइन्
नेपालको इज्जत बढाउन
आमा तिमिलालाई कोटी कोटी वन्दना
बुद्ध तिमिलालाई पनि कोटी कोटी वन्दना ।

माँबौया सेवा याय्मा: धैगु खँ बिलि बिलि
जा:गु करुणाचायापुगु सामकुमारया बाखँ

“सामया सेवा”

(चिहा-प्याखँ)

ब्वना दीगु लोमंका दीमते । मू:- -१५० जक

सफू दैगु थाय् :-

लक्ष्मी पुस्तक भण्डार, त्रिशूली, सफू धुकू, काठमाडौं, यशोधरा बौद्ध विद्यालय,
पाटन, आशा पुस्तक भण्डार, पाटन, ध्यानकुटी, बनेपा ।

“नुगः” पुस्तकबाट — उपेक्षा—विजय

— अ० केशरी

(प्रस्तुत अनुदित अंश—भगवान बुध्दको डापरीको रूपमा पाठकहरूले सम्झिदिए अज राम्रो हुनेछ । —सम्पादक)

मानिसहरू साँच्चै अहिलेसम्म पशु समाननै छन् । यिनीहरू पशु—बलको अगाडि निहुरन्छन् । यिनीहरूको अगाडि त्याग, तप तथा सेवाको केही मूल्य छैन । यदि मैले तरवार लिएर बच्चाको बाबुलाई काट्ने भने आईमाईहरूलाई विधवा तुल्याएँ भने, बूढाहरूबाट उनीहरूका छोराहरू खोसेँ भने, यिनीहरूले मेरो अगाडि शीर निहुराउँछन् । सुन, चाँदी, हीरा र मोती आदि उपहार चढाउँछन् ; मलाई सान्छै असल, रक्षक तथा अन्नदाता भन्ने छन् । जसका छोराहरूलाई, दाजु भाइहरूलाई तथा बाबुलाई मैले आफ्नो तरवारले दुइ टुक्रा पारुँला । आज म सारा राज—वैभव त्याग गरेर साँच्चै उपद्रो नमन्चाई सेवक भएर जनताको अगाडि आएँ । तर जनताले मलाई खानलाई के दियो ? त्यही दियो जुन म कहाँ पालिराखेका पशु पंक्षीहरूले समेत खाने छैनन्, जसलाई देख्दा मेरो पेटको आन्द्रासमेत मुखबाट निस्कला कि जस्तो भइरहेको छ ।

पापीमार भनिरहेछ—गौतम, मैले तिमीलाई भनेको होइन र संसारलाई तिम्रो त्यागको कुनै वास्ता छैन । उनीहरूको दृष्टिमा जस्तो हजारौं मान्नेहरू यताउता मागी रहेछन्, त्यस्तै तिमी पनि हो । तिमीले यो स्थितिमा तिनीहरूलाई के दिन सक्छौ ? यदि तिमी राजा भएर आएको भए तिमीलाई कस्तो राम्रोसंग स्वागत गर्थे होलान् । तिम्रो कुरा कस्तो आदरसाथ सुन्थे होलान्— यदि तिमी राजा भएर आएको भए, आफ्नो घरमा जस्तो

तीन वर्ष पुरानो चामलको भात खान्थ्यौ । तिम्रो घरको जस्तो स्वादिलो रस पिउँथ्यौ । यस्तै यहाँ पनि पाउने थियौ तर आज तिमी त्यागी भएर आयौ । तिमीले आफूलाई राजाभन्दा ठूलो जस्तो ठानेका होला । तर तिमीलाई संसारले के ठानेको छ ? केवल एक भिखारी ! गौतम, यदि तिमी आफ्नो हित चाहन्छौ भने अहिलेसम्म समय छ फर्क । हृदयभित्रको पापीमारले बारम्बार यसरी चोट दिइरहेछ, तर उसले मलाई जित्न सकेन । पापी मारले मलाई जित पल्ट वाधा दियो त्यति पल्ट मैले उसलाई यही भनें—हे मूर्ख ! तिमीले त्यागको रहस्यलाई के बुझ्छौ ? संसार षशुबलको वैभवको तथा अधिकारको अगाडि निहुरिरहेको छ ! त्याग र सेवाको मान गरेन ! यही त संसारको ठूलो रोग हो, जसलाई मैले खतम पार्ने इच्छा गरें । वैद्य रोगीको अगाडि डराउँछ भने उसले कसरी औषधी गर्ला ? सन्निपातज्वरो आएको रोगीले डाक्टरलाई गाली गर्छ, लातले हान्छ, तर डाक्टरले यसको वास्ता गर्दैन । उ औषधी गर्नमा व्यस्त हुन्छ । मैले पनि त्यस्तै औषधि गर्छु । मैले पनि यस्तै औषधी गर्ने विचार गर्नु पर्छ । मूर्खत्वले गरेको अपमानको उपेक्षालाई ध्यान दिनु परेको छैन । राजा भएर मैले आदर प्राप्त गर्न सक्छु, तर अनन्त यहाँ होइन । त्यो मान जुन आफ्नो हृदयबाट बाहिर निस्कन्छ, त्यसले संसारको वास्ता गर्दैन ।

मेरो कुरा सुनेर पापीमारले जवाफ दिन सकेन ।

बाँला:

— सुरेन्द्र शाक्य

बाँला: धैगु बाँला: हे । बाँलागु सकसितं यई । काप: न्या:सां थ:त हे बाँला:गु मा: । लाकां न्या:सां थ:त हे बाँला:गु मा: । क्यवे स्वाँ जक थो वंसां बाँलागु स्वाँ खनकि द्योयात मछासे छ्यने छुई मास्ते वैगु । बाँला: ययकेगु मानव प्रवृति हे ख: अछ प्राणी मात्रया स्वाभाविक गुण हे ख:ला धैथें नं चवों । तर सकसियां बाँला:गु वस्तु व हे मजू । गुगु वस्तु थ:गु चित्तं ययकल व हे बाँला । छम्ह भावुकया निमित्त भाव प्रधान कविता बाँला:सा, छम्ह कलाकारया निमित्त कलात्मक अभिव्यक्ति दुगु चित्र हे बाँलाई ।

मनू प्राणी मध्ये सर्वश्रेष्ठ धाई । तर व हे मनूया विचे नं बाँला: वाँमला धैगु दनि । उकेँ मनू बाँलाकेत मानव गुण दुम्ह जुइमा: । मानव गुण दयकेत पशुत्वं लिचिलेमा: । पशुत्वं लिचिलेगु न्हापांगु पला: हे शील ख: ।

स्वैगु आचरण भिनी सदाचारी जुइ व हे शील वानम्ह ख:, बाँलाम्ह ख: । अजापि गय् म्हसीकेगुलेसा ? छगू समस्यां जा:गु न्हास: दै वै । याउँक धायगु ख:सा सुनां विहारे वना न्हि न्हि शील काई व हे शीलवान ख: । उपासक उपासिकापिन्त शील विइम्ह भन्ते शिलवान ख: । तर अथे मखु । सकल उपासक उपासिका व भन्ते धायवं शीलवान जुईमखु । पञ्चशील मका:म्ह व्यक्ति जूसां दश शीलया गुणाङ्ग पूर्ण जुइ नं फु । २२७ गू शील कया त:पि स्थवीर महास्थवीर जूसां दुशील नं जुइफु । थव अध्ययनया विषय ख: । अथे धका विहारे वना शील हे कायसते थव जिगु धापू मखु । वास्तवे शील थन ज्वीगु प्रार्थना व अधिस्थान यायवं जुइगु मखु बरु धारण व पालन यायगुली ख: । शान्ती प्रगति व न्यायया निमित्त पञ्चशील ब:कया

धस्वाना चवंम्ह संयुक्त राष्ट्र संघया व्यवहार नं तदनुसार मजुल धा:सा व केवल किसिया क्यनेगु वा व नयगु वाथें, खंछगू ज्या छगू जुया बाँलाई मखु ।

विज्ञान बाँला: । छाया धा:सा विज्ञानं व्यूगु मोटर, फय्-ख: (प्लेन) रकेट, रेडियो बाँला: । अछ मानव जीवन सुरक्षा व सुगम जुइगु वैज्ञानिक आशिर्वाद सकतां बाँला: । उलिजक मखु थौंया युगे परमाणुया शक्ति अनावृष्टियात चीका वा वेके फुगु, मरुभूमियात कृषी योग्य भूमी यायफुगु नाना प्रकारया बम् नं बाँला: । तर व हे विज्ञान गुकिया प्रयोगं मानव संहार जुई, जनाकिर्ण दे: निजंन याना कान्तारे परिणत याई, वनस्पति वृक्ष आदीयात छ्वेका भग्म याई । सहयोग व समन्वययात म्हुना विग्रह व अज्ञानियात घयपुई, घें घें बल्ला याना घाँय चुं थनेगु प्रवृति हई उवले व विज्ञान नं बाँमला ।

बुद्ध बाँला: । छाया धा:सा वस्पोलयाके निर्वाणया लंपुई लाइगु ज्ञान दु । निर्वाण प्राप्त यायत न्हापां राग, द्वेष व मोहं लिचिलेमा: । राग, द्वेष व मोहं लिचिलेत संयमी जुइमा: । संयमी जुइत म्ह, म्हुनु (वाक) मन पवित्र जुइमा: । म्ह, म्हुनु, मन पवित्र जुइत शुशील जुइमा: । तर संयम जुई मफुपि, सदा नं सुख हे जक अनुभव याना च्वनेमा:पि, थ: कतिला:सा मेपि स्यंगु च्यूता मनुपि मनूतयत बुद्ध नं बाँमलाइ । छाया धा:सा बुद्धया उपदेश ठीक इमिगु स्वार्थया विपरित निस्वार्थी जुईगु ख: । क्षणिक सुखयात त्यागयाय मा:सां दु:खं मुक्त जुइपाखे हे जक यंकीगु ख: । उकेँ साहित्य कला, विज्ञान, दर्शन, आदि न्हागुं छाया थ: मजुइमा: जीवनयात निरन्तर अले अक्षय सुखया ज: बिया च्वने फईगु छु ख:, व हे बाँला: ।

बसं बौद्ध तीर्थयात्रा

- भिक्षु अभ्यघोष

बौद्ध तीर्थयात्रा या:वनेगु प्रेरणा गनं वल धयागु बारे छत्वाचा खँ न्ह्यथने मा:थें च्वं । महापरिनिर्वाण सूत्र ब:कया धाय्माल धा:सा परिनिर्वाण ज्वी न्ह्यो बुद्धं धया-बिज्यागु दु— “चत्तारिमानि आनन्द सदस्स कुलपुत्तस्स दस्सनीयानि संवेजनीयानि ठानानि । कतमानि चत्तारि ? इध तथागतो जातोति— । इध तथागतो अनुत्तरं सम्मा-सम्बोधि अभि सम्बुद्धोति... । इध तथागतो अनुत्तरं धम्म चक्कं पवत्तितं ति... । इध तथागतो अनुपादि सेसाय निब्बाण धातुया परिनिब्बुतोति । आनन्द, सदस्स कुलपुत्तस्स दस्सनीयं ठानं ।”

आनन्द, प्यंगू थुपिथायत श्रद्धालु कुलपुत्रपित दशनीय व संवेगनीय (नुग: मछिनिगु) थाय् ख: । छु छु प्यंगू ? थन तथागत (बुद्ध) जन्म जुल धका, थन तथागतं अनुत्तरगु सम्यक सम्बोधि प्राप्त याना बिज्यात धका, थन तथागत अनुत्तरगु धर्मचक्र प्रवर्तन याना बिज्यात धका, थन तथागतं अनुपादिशेष महापरिनिर्वाण जुया बिज्यात धका श्रद्धालु कुलपुत्रपिन्त दशनीय संवेग उत्पन्न ज्वीगु थाय जुइ ।

श्वहे महापरिनिर्वाण सूत्रे च्वयात:गु आधारे बौद्ध देशया श्रद्धालु भक्तजनपि बौद्ध तीर्थस्थल दर्शन या:वना च्वंगु ख: ।

तीर्थयात्राया फाइदा — तीर्थयात्रा यानागुलि बुद्ध गुण स्मरण व महापुरुषया महत्त्व सीके श्वीके फु । त:त:धंपि महापुरुष पिनिगु रूप मदयावंसां नां व गोत्र अथवा कृति ल्यना च्वं, अमरण जू धयागु खँ प्रमाणित जू ।

इतिहास व बुद्ध जीवनीया खँ श्वीका काय् अ:गु । अशोक महाराजा राज्यारोहण याना २० दं दुबले बौद्ध तीर्थयात्रा याना थन बुद्ध जन्म जूगु ख: धका शिलालिपी च्वया थां स्वाना मथकुगु जूसा थां बुद्ध जन्मभूमि लुम्बिनीया छु महत्त्व दइ ? थां लुम्बिनी गनं गन जुल ज्वी ! अथे हे बुद्धत्व प्राप्त जूगु थाय् बुद्धगया, न्हापां उपदेश बिया बिज्यागु थाय् सारनाथ, परिनिर्वाण जुया बिज्यागु थाय् कुशीनगर आदि बौद्ध तीर्थस्थल गन धका सीके फेमखु खँ । अशोक शिलालिपि दयेकं नं थां भारतया गुलि इतिहास-कारतसें लुम्बिनी व कपिलबस्तु मेगु हे दिन धका ध्रम प्रचार याना जुल ।

तत्कालीन संयुक्त राष्ट्र संघया महामन्त्री उथान्त लुम्बिनी दर्शनार्थ तीर्थयात्रा या: मवोगु जूसा थां लुम्बिनी विकासया नारा मजुल खँ । आतकं नेपाया लुम्बिनी दर्शनार्थ भारत जुका वने माला च्वंगु ख: । उथान्तया प्रयत्नं आ: भैरहवा लुम्बिनी मार्ग दयेकेगु शुरु जुया च्वंगु समाचार न्यने दुगु हर्षया खँ ख: । भविष्ये लुम्बिनी दर्शनार्थ थ:गु हे देशं वने जीगु जुल ।

तीर्थयात्रा या: वने बले उत्खणन अथवा म्हुया लुइका त:गु भग्नावशेष खनी बले न्हापा न्हापायागु छेँया ढांचा गथे खनिका धयागु अनुमान यायफु । पुलां पुलांगु रहन सहन व संस्कृति तथा सभ्यताया ज्ञान लाभ जू ।

तीर्थयात्रा यानागुलि छयेँ जक सुकं च्वना ध्यवा प्व: ज्वना च्वनीपिनि नुग: भचा चक्कनि । देश विदेश विकाश व उन्नति जुया च्वंगु खना थ:गु देशे नं अथे

विकाश यायेमाः धयागु विचार व प्रेरणा दयावद् । सभ्य जुइमा धयागु चाया वद् । तुंथि च्वंम्ह न्यांचां संसार सागर हे तुं खः धका भापिया च्वंथें कयकुं नुगः जुया च्वनी मखु । थितिकुति विचार मदया वनी । सामान्य ज्ञान बढे ज्वी । देश विदेशनाप सांस्कृतिक सम्बन्ध दइ ।

(आश्रयंगु खँ खः थुउसिया यात्रीतयेगु पुचले गुरुमां धयाम्ह छम्हस्यां सम्पूर्ण यात्रा नेपालं यंकुगु बजि व मरिप्वःलं जक प्वाः जायेका गनं च्या छगू कप हे मेपिसं दयेकुगु न्याना मत्वसे थःगु जातयात शुद्धयाना थितिकुति अथे ज्वना वोम्ह नं दु ।)

तीर्थ चाःहुथ वनागुया बेफाइदा—न्यागुं फाइदा बेफाइदा सीकातये माः । तीर्थ चाःहुथवनागुलि राष्ट्रया धन विदेशे लाइ । धन मदुपिनि तीर्थ चाःहुथ वने मखना नुगः मँछिकि । धन पवी । देश विकाश व उत्पादन श्रम सिन्ति वनी । दुर्घटना ज्वीका च्वने माली, थःगु देशया मू मसिया वनी । थःगु देशे उन्नति मजुगु खना धिक्कारका धका हाला च्वने माली ।

तीर्थ चाःहुथ वनेगुया उद्देश्य—धर्म चेतना दकेकेगु, मस्युगु सीकेगु, अशोक महाराज, चीनया हुचएसाङ्ग व उथान्तपिनि यात्रा धर्म चेतनां जूगु खः धायेफु ।

गुलि गुलि म्हायपु छ्या वनेगु अथवा मनोरंजन गमनया रूपे तीर्थयात्रा वनीपि दु । भतिचा छुच्चा जुया धायमाल धाःसा थुखेया माल उखे, उखेया माल थुखे हया लाभ उठे यायेगु नं तीर्थ चाहुथ वनेगुया उद्देश्य खः । थ्व खँ जि अथे कल्पना याना धयागु मखु । जि सारनाथे खुदतक विद्यार्थी जुया च्वनाबले जिगु मिखां खनागु अनुभवया खँ प्वंकागु खः । फोन्टेन पेन, घडी, लु व्ह आदिया व्यापार जक मखु ध्यबा छगू देशं मेगु देशे अपुक छोयेगु मार्गं नं खः धयां अपो खँ ज्वी मखु ।

नेपालं बौद्ध तीर्थयात्रा वनेगु प्रचलन शुरु जूगु थेरवादी भिक्षु पिनिगु पदापेण लिपा धयां भ्वासिगु खँ ज्वी मखु । परिवार मुना बौद्ध तीर्थयात्रा वनेगु चलन ला यक्व दया च्वंगु दु ।

नेपाया बौद्ध इतिहासे ऐतिहासिक कथं बौद्ध तीर्थ-यात्रा शुरु जूगु पाक्षिक बुद्ध पूजा सिधःगु उपलक्षे स्वयम्भू ज्ञानमाला भजन खःलया आयोजनाय् स्वसः छक व न्यासःम्ह छक व्वना क्रमशः २०२१ व २०२६ साले खः ।

धर्मकीर्ति विहारया आयोजनाय् २०२७ साले मिजंत न्याम्ह मिसात प्यम्ह जम्मा गुम्ह बौद्ध उपासिका पिनिगु श्री लंका बौद्ध तीर्थयात्रा सम्पन्न जुल । थ्व छगू शायद न्हापांगु अन्तर्राष्ट्रीय बौद्ध तीर्थयात्रा जूगु धयां भ्वासि खँला ज्वी मखुला ।

२०३० मंसीर महीनाय भिक्षु सुमंगलया नेतृत्वय् झिन्हेम्ह १७ सिगु बर्मा, थाइल्याण्ड, मलेसिया व सिंगापुर बौद्ध तीर्थयात्रा सम्पन्न जूगु उल्लेखनीय जू ।

२०३० पौष महीनाय् धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठीया आयोजनाय् ६५ म्ह सिगु पुचः मुना कुमार ट्रान्सपोर्ट मोटर वसं बौद्ध तीर्थयात्रा सम्पन्न जूगु नेपाया इतिहासे शायद न्हापांयागु घटना धयां अपो खँ थ्वीर्थे मताः ।

थ्व मोटर बसद्वारा बौद्ध तीर्थयात्रा गत ३ पौष २०३० मंगलबार खुनु प्रस्थान याना रक्सौलं मुजफरपुर पटना, नालन्दा, राजगृह, बुद्धगया, वाराणसी, सारनाथ, गोरखपुर, कुशीनगर, लुम्बिनी, तान्सेन व पोखरा जुना १७ पौष २०३० मंगलबार खुनु न्हिने ४ बजे सकुशल काठमाडौं लिथ्यन ।

अनं लिपा ललितपुर युवक बौद्ध मण्डलया आयोजनाय् बसद्वारा बौद्ध तीर्थयात्रा याना लिथ्यन धयागु समाचार दु ।

आः थन जि धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठीया तत्वावधाने कुमार ट्रान्सपोर्ट बसं बौद्ध तीर्थयात्रा जूगुया छु भतिचा प्रत्यक्ष वर्णनया रूपे जित अनुभव जूथे पाठक-पिनि न्ह्योने तयेगु कुतः याना ।

जिमिगु बौद्ध तीर्थयात्रा पुस ३ गते मंगलबार खुनु सुथे न्याताइले (५ बजे) कुमार ट्रान्सपोर्ट बसे चवना थाय्मरु त्वालं शुरु जुल । बसे चवनाबले ल्यूने सीटे लाःपिनिगु ख्वाः पाउँगु स्वयेमाःबले म्हाय्पुसे चवना वल । कालिमाटी थ्यंबले बःसया नये मास्तिवल धाःगुलि प्वाः ट्चंक नका बिया । अननिसे बसया फूति पिहाँ वल । अले ल्यूने सीटे च्वाँपिनि ख्वाः नं भतिचा चक्कना वल । न्ह्याइपुसे चवना वल धाःसां जिल ।

जिमिगु मोटर चलेयाइम्ह ड्राइवरयात बस कम्पनी हे गन गन वनेगु खः नक्साल छगू चवना ब्यूगु अनुसार श्री बालगोपाल अमात्य ड्राइवर साहेबं जिमित निविधन पूर्वकं चाहिका दीगुलि जिपि सकले वयेकप्रति कृतज्ञ जुया । ड्राइवर साहेब हिंसिदुम्ह नं जुया च्वन । उकि जिमिगु गमने न्ह्यायपुसे च्वन ।

आश्चर्यगु खँ खः जिमि भतिचा म्हायपुसे चवनावोधे च्वंबले मनु छम्ह बस नापं व्वाय् वल । पलख वयात मखना । बस छगू घुम्ति चाहिला वनेव न्ह्योने स्वयाबले व मनु यक्व न्हापालाना च्वने धुंकल । सकले हाल-व मनु नं छुयाःगु बसयात लिलाकल ।

बसया न्हाय्वनी धका ला छुथे खूब व्वाका व मनूयात लिप्याना बिल । हानं छक बःस छगू घुम्ति चाहिला च्वंतले व मनु निसः स्वसः पलाः न्हापालाना च्वने धुंकल । जिमितला साब न्ह्यायपु ताल । सकले आश्चर्य चाः ।

अले मतीवन नेपालीत नं कम मजू । विज्ञानयात हे ल्यूने लाके फु । साधन व पूंजी मदया जक खः मखुसा नेपाः नं थःगु तुति च्वी फुम्ह खः ।

मंगलबारया दोष ?

बस थःगु तालं न्ह्यानाव च्वन । त्रिभुवन राजपथ चर्कछिति छु वन ज्वी । सुथस्या गुतात्या ई जूबले मोटरया प्वाः स्याकल । निकःति भ्याटाक भ्याटाकति प्वाः न्यात अथवा सःवल अले जित मजिल धका हाला सुंक चवना बिल । ड्राइवर साहेब कुहाँ वना सोबले आतापुति म्वेद्यागु धाय्ला छु धाय तःपुगु आतापुति च्वनीगु वेगल स्यन तुरन्त काठमाडौं डाक्टर व्वना ह्ये माल धका मोटर थुवा मेगु मोटर व्वात । न्हिने स्वता इले (३ बजे) थःगु सामान ज्वना मोटर डाक्टर थ्यंकवल । मोटरया अपरेशन जुल । न्याता इले (५ बजे) तयार जुल । जिपि सकले तिस्तुंग धाःथाय् आराम कैचवना । तिर्कि मोटर थ्यंक वल । वनेगु मखुला घाल । नकतिनि अपरेशन याना हःमेसित छाय् दुःख बी थौं थनसं बाय् च्वने । थन तिस्तुगे साप चिकु धाःगु गुलित चिकुथे सीकेमाः धयागु नं खँ जुल । तिस्तुंग धाःगु थाय् चिकिचाकू जूसां सलंस मनूत च्वनेगु व नयेगु धाय् दु । बाःनं पुलेम्वाः नयेजक माः । जिपि बहनि नइ मखुपि स्वम्हस्या बाः काय् मखनका ।

मोटर स्यंगुया दोष मोफते मंगलबारयात लात । थःपिनि मंगलबार खुनु पिहाँ वये माल धका मन स्यंगुया दोष मखं !

४ पुस खुनु सुथे न्याता इले (५ बजे) अनं वना बीरगंजे जानया मुजफ्फरपुरे दीपक होटले बाय्चवना ।

(बाकि लिपाया अंके)

A Teaching for our Time

By Bhikkhu Soma Srilanka

A teaching that can lead to a same and sober view of life and a practical path of action for individual and social peace, happiness, and prosperity, is what intelligent men require. Such a teaching cannot be connected with any form of unreality and it must be able to show things as they are. In such a teaching the intelligent can have confidence; in it they can have interest and develop the effort necessary for overcoming the ills of life, and for progress and growth in good.

The Buddha has given us such a teaching; it is his Dhamma, the path to complete freedom (*vimutti*) from the shackles of superstition, wrong understanding of life, fear, discontent conflict, violence, cruelty, greed, and hate.

'India' says Paul Dahlke. In the time of the Buddha was in a state of transition in religious ideas. Belief in the glittering variety of the palytheistic heaven was giving way to the idea of a single god, the monotheistic belief

Brahma, the one, the Glorious, the Blessed, before whom the different gods and goddesses who had hitherto filled and satisfied Indian religious thought, would vanish like stars before the sun. Gotama the Buddha realised the trend of thought and shed the light of his genius upon the problem. A local belief expanded into a universal belief. For the first time in history, from one corner of India a world religion appeared in reply to the question. "Is the idea of god essential to a religion ?" One can regard the whole of Buddhism as an answer to this question and the answer is : "Man belongs to himself. The self is the lord of the self ... No god sits in judgment upon him except his own self, and his existence and destiny depend upon the will of no god who separates the sheep from the goats. They depend on his own actions." Buddhism is not atheism in the ordinary sense of the word. Too often the atheist is a man whose atheism is an excuse for license : "No

body can see me : no body hears me. I shall do as I like." ... For Buddhists there is no god who can absolve him from sin. There is no one corresponding to the priest in theistic religions, who will be the intermediary between God & man. For the Buddhist there is only the idea of action and the result of action, the religion of dispassionate, unmitigated personal responsibility & therefore the religion for men who have developed out of the common run and who know that in the realm of reality nothing is given for nothing.

×   ×   ×

The Buddha was the first to declare the independence of the human spirit; that he did through the famous instruction to the Kalamas, the first charter of independent thought given to man, which opened up the road to reason and science, and to fruitful activity for all time. And no less effectively did he proclaim that independence with his speakless, inimitable teaching of the Middle path of Non-violence and Non-self, which abolishes all slavery and oppression.

Further it was the Buddha who for the first time in history destroyed

the meaningless barrier of the so-called inferiority of women which excluded them from knowledge of liberation. Before the Buddha appeared women were regarded as chatties and drudges of men. The Buddha bestowed on them the priceless gift of instruction leading to arahatta, the exalted state in which all mundane distinction ceases. Of the Buddha it can also be said that he freed woman of her social disabilities, pointed out to the world her excellent qualities, and made her the pattern of amity for mankind.

Few who swear by the principles of democracy know that the Buddha blazed a trail in setting up democratic institution in India. 'It may come as a surprise to many to learn,' says the Marquess of Zeland, 'that in the Assemblies of the Buddhists in India, two thousand years and more ago are to be found the rudiments of our own parliamentary practice of the present day.' The work of the Buddhist Sangha today is conducted on just the same principles on which the Buddha founded his order.

(to be continued)

बौद्ध गतिविधि

लुम्बिनी विकास

भैरहवादेखि लुम्बिनीसम्म करीब २१ किलोमिटर लामो सडकको निर्माण कार्य शुरु भएको छ ।

सम्बन्धित अधिकृतका अनुसार उक्त सडकको लागी एक करोड १८ लाख रुपियाँ खर्च हुने अनुमान गरिएको छ ।

हाल उक्त बाटो निर्माण कार्यमा तीन हजार भन्दा बढी व्यक्ति काम गरिरहेका छन् ।

सडकको निर्माण कार्य यही आर्थिक वर्ष भित्र पुराहुने लक्ष्य राखिएको समाचार छ ।

रसुवामा लामा तथा झाँकी सम्मेलन

पौष ११ गते देखि १४ गतेसम्म रसुवा जिल्ला प्र० जि० अ० कार्यालय प्राविधिक शाखाको आयोजनामा जिल्ला सभापति श्री दावाफुञ्जो तामाङको अध्यक्षतामा भएको मुख्य लामाहरू र झाँकीहरूको सम्मेलन भएको समाचार प्राप्त भएको छ ।

प्र० जि० अ० श्री भुवनमान कायस्थको निमन्त्रणामा त्रिशूली सुगत बौद्ध मण्डलका सचिव श्री धर्मरत्न शाक्य र श्री लालबीर तामाङ तथा सुश्री सुशीला शाक्य पनि जानु भएको थियो । उक्त सम्मेलनमा प्रस्तावित निम्न प्रस्तावहरू सर्व सम्मतिबाट पास गरिएको छ ।

(१) जिल्लामा रहेका पुराना ध्याङ (शोम्बा) हरू मर्मत गर्न स्थानीय जनताहरूको श्रम सहयोगबाट जीर्णोद्धार गर्ने । (२) ध्याङभित्र मद्य मदिरा प्रवेश नगर्ने

र सुराषान गर्न प्रोत्साहन नदिने । (३) परम्पराको रीति अनुसार भोज भोटेर गर्दा अनावश्यक खर्च नगर्ने र कोसेली नल्याउनेका साथै स्कूलमा एक समय लामा अक्षर र विद्या पढाउने ।

रिडीमा ज्ञानमाला संघ

रिडी बजारस्थित सुगन्धविहारमा सुश्री विणादेवी श्रेष्ठकी अध्यक्षतामा ज्ञानमाला संघको गठन भएको समाचार छ । बुद्ध धर्म अध्ययन र प्रचार गर्नमा उक्त ज्ञानमाला संघले ठूलो दिलचस्पी लिइरहेको कुरा ज्ञात भएको छ ।

बुद्धगुण स्मरण

स्वयम्भू ज्ञानमाला भजन खलःया आयोजनाय जुया च्वंगु बुद्ध गुण स्मरण (चैत्यपूजा) २४ पौष २०३० मंगलबार खुनु आनन्दकुटी स्थित श्री लंका चैत्यपूजा भव्य रूपं जुल । बुद्धपूजां लिपा भिक्षु अनगारिकापिन्त भोजन दान कार्य सम्पन्न जुल ।

स्वयम्भू ज्ञानमाला संघया आयोजनाय २९ पौष खुनु भिक्षु रत्नज्योति महास्थविरया श्रद्धा कथं यलया इलाबहिचाय नं बुद्धगुण स्मरण (चैत्यपूजा) सम्पन्न जुल । उक्त कार्यक्रमे भिक्षु बुद्धघोष महास्थविरपाखें धर्म देशना जूगु समाचार दु ।

१ माघ ये । पुतलि सडके श्री रत्नबहादुर तन्दुकारया दायकत्वे बुद्धगुण स्मरण याना मन यत्तुसे च्वंकुगु समाचार दु । उक्त दिने भिक्षु प्रज्ञानन्द महास्थविरपाखें धर्म उपदेश सम्पन्न जूगु समाचार दु ।

१० माघ बनेपा । श्री द्रव्यरत्नया अनुरोध कथं चन्द्रकीर्ति विहारे स्वयम्भू ज्ञानमाला संघया आयोजनाय् बुद्ध गुण स्मरण भव्यरूपं सम्पन्न जुल । भिक्षु सुबोधानन्द-द्वारा बुद्ध गुण स्मरण व भिक्षु प्रज्ञारश्मिद्वारा धर्म देशना जूगु समाचार दु । सकभनं चैत्यपूजाया प्रबन्धक श्री राजमान उपासक खः ।

खवप ज्ञानमाला संघ

भक्तपुर दीपंकर ज्ञानमाला संघया न्हूपि पदाधि-कारीतेगु ल्यज्या निम्नप्रकारं जुल । अध्यक्ष—श्री सम्यक रत्न बज्राचार्य । उपाध्यक्ष—श्री हर्षरत्न शाक्य । कोषाध्यक्ष—श्री सानुकाजी शाक्य । सचिव—श्री नाति शाक्य । प्रचारक—श्री अष्ट बज्राचार्य, सानु स्थापित, कृष्णबहादुर बोहजु, संखरत्न, तीर्थमान मानन्धर भाइ कम्पनी ।

कार्य सदस्य—आशाकाजी, सानुकाजी शाक्य, सप्तरत्न भुतुजु, हेरामुनि किसिरत्न शाक्य भाइ गाइजु ।

खवपया श्रद्धा

खवपया जेतवर्ण महाविहारे सल्लुपित विश्वलक्ष्मी व दानमाया उपासिकापिनि श्रद्धाकथं दच्छियंके चैत्यपूजा जुयाच्वंगु १ मार्ग २०३० खुनु कोचागु समाचार दु ।

मेगु समाचारकथं १ पौष २०३० नित्तें श्री बुद्धरत्न शाक्यया दायकत्वे हाकनं बुद्ध गुण लुमंकेगु ज्या शुरु जूगु समाचार दु । थुकी न्ह्याज्याःम्ह व बुद्धपूजा याना बिज्याइम्ह श्रामणेर महेन्द्र खः ।

चैनपुर सिद्ध विहार

चैनपुर सिद्धविहारे स्थायीरूपं भिक्षुपि सुं मबिज्यातां अष्टमी आदि पर्वदिने ज्ञानमाला भजन, बुद्ध गुण स्मरण (बुद्धपूजा) बुद्धधर्मं सम्बन्धी छलफल अखण्ड रूपं चलेजुया च्वंगु समाचार दु । श्री चन्द्रज्योति शाक्य उपासक पाखें बुद्धधर्मं थ्वीका बीगु ज्या व बाखं कनेगु ज्या जुयाच्वंगु समाचार दु ।

आनन्द निवास प्रदान

१० माघ बनेपा । भिक्षु अमृतानन्द महास्थविरया सभापतित्वे जूगु छगु भव्य समारोहे चन्द्रकीर्ति विहारस्थित नवनिर्मित “आनन्द निवास” भवन १७ म्ह सिगु कमिटि यात प्रदान यागु समाचार दु । उक्त ‘आनन्द निवास’ या निर्माण श्री द्रव्यरत्न तुलाधरया प्रयत्नं व चन्दा संकलनयाना निर्माण जूगु खः । वयकः नं मचागु ध्यवा थःमं तया उक्त भवन पूर्ण याना दीगु खः ।

सभापति आसनं भिक्षु अमृतानन्द महास्थविरं घया बिज्यात उक्त “आनन्द निवास” भवन दयेका छगु कमिटियात प्रदानयागु खना साप लयतावो । थुगु भवनया पाखें दुगु आमदानी स्थानीय चन्द्रकीर्ति विहार जीर्णोद्धार व रक्षाया लागी हे छ्यलेगु बेश खना घका थःगु विचार प्रकट याना बिज्यात ।

अन्ते स्थानीय प्रधानपञ्च श्री मानदासया सभापतित्वे चन्द्रकीर्ति विहार निर्माण कमिटि छगु नं गठन जुल ।

नेपाली, चाइनीज व भारतीय लाकां,
चप्पल व मौजाया लागी सदां लुमंका दिसँ ।

दबलकाजी तुलाधर
१०/८ लाकां ज्यासः, भोटाहिटी

व्यवस्थापक भिक्षु महानाम, प्रकाशक—आनन्दकुटी विहार गुठी, स्वयम्भू, काठमाण्डू, नेपाल ।

मुद्रक—नेपाल प्रेस, ६/५९८ शुक्रपथ, काठमाडौं । (फोन : ११०३२)